

9. mars
 1942.

 FLYVEBLADET
 FOR FRIHET OG RETT - MOT TERROR OG TORTUR

 2. årgang
 Nr. 3

TORTUR - MORD

I midten av februar blev to nordmenn pint ihjel på Kjøllergaten 19 i Oslo. Det var Thor Salvesen fra Kragerø, 29 år gammel og Kristian Aubert fra Ullern, 33 år gammel. Etter at de hadde sittet arrestert en kortere tid, fikk familien meddelelse om at de var avgått ved døden, Salvesen av blodpropp og Aubert av indre lesjoner. Salvesen var en av Sørlandets beste skiløpere og Aubert en av Akers beste, begge premiært i Holmenkollrenn. Kraftige unge menn dør ikke av blodpropp og indre lesjoner uten å være tilføiet ytre lesjoner. Begge blev pint for å røbe navnene på sine kamerater, da tyskerne mistenkte dem for å være medlemmer av hemmelige organisasjoner. Bødlene fikk ikke et ord ut av de to nordmenn. Likene blev nektet utlevert, med den begrunnelse at tyskerne ikke ønsket noen heltebegravelse, hvilket kan betraktes som en halvveis tilståelse av uddøden.

De to helter vil få sine minnesmerker når tiden kommer og de vil for alle tider tjene som eksempel for Norges ungdom.

AMNESTI

Quisling har lagt sig vår artikkel i forrige nummer om amnesti for politiske fanger på hjertet og funnet at hans halshuggede hode på et frimerke var en litt for liten gave til det norske folk i anledning sin "maktovertagelse". Han og Terboven offentliggjorde at det vilde bli løslatt endel fanger. Avisene fikk tilsendt begeistrede lederartikler om dette høisinn.

Det er ennå ikke offentliggjort noen liste over frigitte domfelte. Det eneste man har kunnet bringe på det rene er at endel gissler, bl.a. noen av de stakkars fiskere fra Svolver, samt endel av de mange arresterte som det ikke finnes anklagepunkter imot, er frigitt. Ennå har ingen domfelte nydt godt av amnestiet, derimot blev 5 unge gutter dømt til døden av tysk krigsrett samme dag som meddelelsen om amnestiet blev slått stort op i våre aviser. De hadde for næsten et år siden forsøkt å seile over til de norske tropper i England for å melde sig til tjeneste. Quisling og Terboven marsjerer videre i norsk blod.

QUISLING KAN FÅ SAGT DET

Et brev av 26. februar 1942 til alle prester i den norske statskirke fra ministerpresident Vidkun Abraham Quisling, begynner slik:

"Det er folkenes forbannelse at små menn i store stillinger med manglende oversikt og uten historisk vidsyn for innbilte vinningers skyld ødelegger det som er skapt av kloke og fedrelandssinnede menn i generasjoners arbeide og ikke kan se den varige og store skade som de således anretter."

Man skulde tro at Quisling her tenkte å gi en skildring av sig selv, da karakteristikken passer godt på ham, bortsett fra at han ikke er en liten mann i en stor stilling, bare en liten mann i den minste viserguttstilling i det store ariske bergningsfirma for europeisk "kultur". I resten av brevet, som er en merkelig blanding av ren løgn og sinnsforvirret mangel på logikk, fremgår det at det er rikets biskopper han sikter til.

Biskop Berggrav var innkalt i ministerråd på Kongens slott, efter at landets biskopper hadde innlevert sin avskjedsansøking. Quisling var helt rasende og kalte ham for "baglerbispen". Han skjeldte og smeldte helt vanvittig og endte med å rope, så ministrene hoppet på stolene,

at "Berggrav burde halshugges, - han burde halshugges mange ganger." Berggrav trakk sig tilbake i god orden fra denne verdige statsrådsforsamling, da en diskusjon med herrer i en sådan sinnstilstand neppe kunde bli særlig fruktbringende. Det finner vi fornuftig av biskoppen, da det siensynlig måtte ha været like før Quisling skulde begynne å bite i gulvteppet, i likhet med sitt store forbillede.

Forøvrig kan vi være enig med Quisling i at det ikke vilde hjelpe å halshugge Berggrav en gang, da hans innflytelse sikkert ikke vilde bli mindre hos det norske folk for det. Men vi må skuffe ministerpresidenten med at vi heller ikke tror at flere ganges halshugging vil kunne svekke den norske åndsfront.

I sitt møte med pressen, da Quisling skulde fortelle hvilke store ting han hadde opnådd ved sitt besøk hos Hitler, viste det sig at han intet hadde å fortelle. Istedet holdt han en av sine vanlige taler, og skrøt av hvor sterk stemningen var her i landet for quislinger og tyskere. Lotstanderne utgjorde kun en mikroskopisk liten klikk. Jo, Quisling kan få sagt det.

TYSK LOGIKK

Det er litt vanskelig for et almindelig menneske som ikke har en germansk konstruert hjerne fra 6 års-alderen, å forstå den tyske propaganda. De kjemper for den germanske rases verdensherredømme, sammen med japanerne og not de fleste germanske folk. De overfalt Russland for å redde oss fra bolsjevismens redsler, men da de i 1940 overfalt oss, var de bolsjevikenes beste venner og forbundsfeller. Var det kanskje for å redde bolsjevikene fra nordmennenes barbari at de overfalt oss? De kjemper Europas kamp for å redde verdensdelen fra asiaternes erobrynglyster, i forbund med japanerne, som er Asiens eneste erobryngsnasjon. De kjemper for et av sine hovedkrigsmål, som er å få de tyske kolonier tilbake, sammen med japanerne, under feltropet: "Asia for asiaterne - ut med den hvite mann."

RIKSPYROMANEN PÅ SKIFERIE

Reichskommissar Terboven har opholdt sig på Gausdal Høifjellshotel for å gå på ski. Heldigvis for de norske gjester holdt han sig for det meste på sine egne værelser, men en dag kom han inn i dansesalen. De dansende forsvandt litt etter litt fra dansegulvet og publikum trakk sig forsiktig tilbake til de øvrige værelser, hvilket jo ikke var urimelig, ved synet av morderbrenneren fra Svolvær.

Denne helt korrekte opptreden av nordmennene, resulterte i at 6 herrer blev arrestert. De måtte stå med opstrakte hender mot veggen i 2½ time. Flere av dem blev slått i ansiktet så de var gule og blå, hvorefter de blev ført til Grini.

17. FEBRUAR

Minnedagen for våre myrdede landsmenn blev en 100% norsk demonstrasjon mot voldsmennene. Gatene, teatrene og restaurantene var mennesketomme etter kl. 6

NATIONALTHEATRET	1281 plasser	6 bill. solgt (omtrent som vanlig)
CARL JOHAN TEATRET	ca.400 "	12 " "
DET NYE TEATER	820 "	18 " "
DET NORSKE TEATER	500 "	20 " "
CENTRALTEATRET	700 "	51 " "
(En liten NS menighet hadde <u>koncentrert sig her</u>)		
Tilsammen	3701	107

Altså har NS tross energisk propaganda for at man skulde gå mest mulig ut den dag, ikke klart å opta mer enn henimot 3 % av plassen.

På Teaterkafeen var det 6 gjester og på Regnbuen 17 i etablissementets samtlige lokaler.

Stedet hvor det kunde været morro å være tilstede, var imidlertid Speilsalen. Her var det også meget få gjester, men endel av de høiere N.S. ledere, som har tilbragt en stor del av sin tid på Speilen de siste to år var tilstede ekstra pyntet i anledning 17. februar, som for dem var en festdag. Stemningen var som vanlig i disse kretser sterkt oppfrisket. Den dalte plutselig kl. $\frac{1}{2}$ 1, da kom det nemlig inn en hirdmann i full uniform og holdt en tordentale til forsamlingen. "Sitter dere her i luksus og overflod og rangler bort det norske folks penger. Tror dere at det er derfor vi er gått inn for en nyordning. Dere er jo verre enn de verste jødeplutokrater." Han stoppet foran Orvar Sæthers bord, mens flere av de øvrige nærmet sig, for å berolige ham og bringe ham til taushet. Han lot sig imidlertid ikke stoppe, men slo i bordet så glassene hoppet foran Orvar Sæther, som krøp sammen på sin stol, og ropte: "Sitter du der, ditt feite forfylte svin."

Efter således å ha lettet sitt hjerte, gikk hirdmannen sin vei, uten at noen rørte ham.- Det finnes altså quislinger som har oppdaget svindelen og begynner å tenke.

UTPLYNDRINGEN FORTSETTER

Forleden dag gikk det endel plomberte godsvogner fra Oslo Ø til Tyskland. Da toget kom til Trälleborg, oppdaget tyskerne at det hadde vært innbrudd i en av vognene. De skrev da et brev til Norges Statsbaner og forlangte erstatning for følgende varer som var stjålet: 400 brød, 90 kg fleesk, 90 kg. hermetiske pølser, 55 kg. tørrmelk, 50 kg. ost, 75 kg. smør, 3870 pakker cigarettar, 270 kasser cigarer, 3750 kg. tobakk. Dette var altså en del av den ene vogns innhold.

I siste del av 1941 blev det sendt 180 000 par sko og støvler til Tyskland, hvoriblandt en mengde barneskotøi. Allerede i januar rekvirertes 70 000 nye par. Det er lett å forstå hvorfor vi får avslag på ansøkingene om nytt skotøi og næsten ikke får anledning til å kjøpe fottøi med tresåler engang.

NAZISTENE BESKYTTER OSS LOT JØDEPLUTOKRATENE

Ifjor lykkedes det norske forretningsmenn å få kjøpt et parti sukker i Danmark på ca. 5000 tonn. Underhandlingene var avsluttet og prisen, kr. 0.57, var det blitt opnådd enighet om med danskene. Kontrakten måtte forelegges de tyske myndigheter til approbasjon. En stund efter fikk nordmennene meddelelse om at handelen var godkjent av tyskerne. Opgjør skulde finne sted over clearingen i Berlin og prisen var kr. 1.27 pr.kg.

De stakkars nazister skal jo også leve og må ha en beskjedent for-tjeneste.

Til orientering kan opplyses at de griske utsugere, de jødiske plutokrater i London, før krigen solgte oss sukker for kr. 0.69 pr. kg.

SPREDTE OPLYSNINGER

MORDIRUSSEL I STAVANGER. En av de høiere skoler i Stavanger fikk forleden ordre om at lokalene skulde rømmes innen neste dag for tysk innkvartering. For å klare å overholde den korte frist, blev elevene satt i gang med å fjerne skolens materiell. Guttene vilde gjerne at tyskerne skulde få lokalene i samme tilstand som de hadde vært efter tyskerne forrige inn-losjering. De ødela endel kontakter og lot være passende med søle og gammelt papir på gulvene, for at tyskerne med engang skulde føle sig hjemme når de kom.

Resultatet var at rektor fikk et brev, med trussel om at han selv bli skutt og Stavanger by skulde ilegges kr. 5.000.000.- i mulkt, hvis ikke de skyldige meldte sig. Fem unge gutter meldte sig og blev arrestert.

TYSK SOCIAL FORSORG. Tyskerne har rekvirert en rekke nye skoler i Oslo og Aker for sine tropper, bl.a. den nye blindeskole ved Røa, som nettop var tatt i bruk. De blinde barn blev kastet ut igjen for at tyske soldater skulde rykke inn, samtidig som soldaterbaracker står halvtonne - et oprørende overgrep mot samfundets ulykkelige.

GALLELDAGS HILSEN. Forleden dag reiste Knut Hamsun til Oslo en tur sammen med sin sønn dikteren, som merkelig nok ikke er blitt kommunistarisk leder av Gyldendals forlag. Det er hans sønn maleren blitt, ifølge nyordningens krav om fagfolk i alle stillinger. Et par lokale quisling-størrelser var fremmøtt på stasjonen og hilste med hail og sæl på strak arnda toget satte sig i bevegelse. Hmsun løftet ærbødig på hatten og sa oppgitt, idet han satte sig: "Jeg kan ikke klare denne nymotens hilsingen; jeg tar av mig hatten, jeg." Stor jubel i den åpne turistvogn.

PUBLIKULSREKORD. Quisling-præssen slår stadig fast at publikum strømmer til partiets spor somme idretts-arrangementer i stigende mengde. Således blev det skrevet at det var ca. 3.000 tilskuere på siste skøite-løp på Bislet. De solgte billetter innskrenket sig imidlertid til ca. 100.

Ved Norges-mesterskapet på ski i Solbergbakken, skrev Aftenposten at det hadde været 1500 tilskuere, Dagbladet 2500, mens Telegrambureauet meddelte at "de mange tusen tilskuere" hadde en vellkyyet dag og pølsekonene hadde stor omsætning. En tilfeldig forbigående anslo tilskuerntallet til ca. 400, inklusive et stort antall politi.

SVART HANDEL MED GULL DELTAGERE. Den store svartebørs-sak som for tiden er under behandling ved retten, har bragt panikk innen quislingenes overklasse. 85% av de anklagede er nemlig partimedlemmer, med en tidligere svindler og nuværende fremstående N.S. medlem, Hansen-Hessing i spissen. Han vars teget så høit i gradene at han hadde rovfuglen på jakkeopslaget og bensinbil. Partiet er redd for at det høiere selskapsliv nu må innskrenkes på grunn av varemangel.

PRISKONTROLLRÅDadvokat Helge Schjerve, kjent som gårdspekulant og ågerkarl, er blitt viceformann i Oslo kontrollnevnd for husleiesaker. Leieboerne går mørke tider imøte.

DAGENS HOVEDBEGIVENHET. Tale-Gulbrands propaganda slo fast at dagens begivenhet i Berlin var Quislings besøk; de tyske aviser bragte helsider med artikler og bilder. Vår korrespondent i Berlin sendte oss endel tyske aviser, hvorav vi særlig festet oss ved nazistenes hovedorgan, Völkischer Beobachter for 14. februar. Her var venstre halvpart av første side optatt av General Antonescus besøk hos Bereren, annen halvpart av sjøslaget i Kanalen, begge dele med svære overskrifter. Nederst tilhøire stod det otte små linjer med liten overskrift, om at ministerpresident Quisling hadde været mottatt hos Bereren.

ØSTERØ-TIDNINGEN SKRIVER 17. FEB. 1942 FØLGENDE:

JUDAS ISKARIOT 1942.
QUISLING

mannen vars namn blivit en benämning:
Ville bilda "röda gardar" åt de norska arbetarna.
Arrangerade "pepperattentat" mot sig själv.
"Den största norrmannen sedan Harald Hårfager."

Norges nye ministerpresident Vidkun Quisling har nått ett världsrykte som ingen annan nulevande norrmann. Hans namn är inte längre bara ett namn, det har blivit en benämning. Tala om en "quisling" och hela världen vet vad slags figur som åsyftas.

Det vore synd att påstå, att det quislingska världsryktet är särskilt snickrande. Judas Iskariot har under ettusenåttiohundrade år stått som symbolen för förrädaren. Han har nu tjänt ut, han kan få lugn i sin grav. Historien har äntligen givit honom avlösning. Tidsenlist nor har juden efterträtt av en arier.

Den nu 55-årige Vidkun Abraham Laurits Quisling har en stornig og åtskilligt vinglande bana bakom sej. Bolsjeviksympatisör, M.F.-tjänsteman och naziführer - sannerligen han har inte dragit sig för att nosa i de mest skilda fallor. Vem som var hans dagars upphov, må lämnas åt glömskan, ty "den som har förrått sitt land han har ej ätt, ej stam, ej mor, ej far". Det må räcka med att notera att han såg dagens ljus i ett prästhem någonstans i Tellemarken. I skolan var han ett ljus, och i den militära högskolan visade han sej vara en utomordentligt lärk tig adept. Han startade bra i tillvaron och drog tidigt blickorna till sej. Efter ett gästspel som officer i generalstaben etablerade han sej 1918 som militäattaché i Petrograd och då de utländska beskickningarna i slutet av året packade in sina pinaler och lämnade "revolutionens vagga", flyttade han över sin verksamhet till Helsingfors, där han kvarstannade ett par år för att sedan åter inträde i generalstaben. I Finland hade han tidigare även fått fungera som legationsssekretärare och chargé d'affaires. Han hade han last i dagen en höggradig aktivitet, som än mera riktat uppmärksamheten på honom, och då den stora europeen och norrmannen Frithjof Nansen 1922 startade sin stora expedition till de hungrande i Ryssland utsåg han Quisling till en av sina närmaste medhjälpare. Kort efteråt sändes han på uppdrag av Folkförbundet till Hindre Asien, Balkan och Donaustaternas.

Det förtroande som visats honom måste emellertid ha stigit honom åt huvudet. Efter återkomsten till Norge började han närligen beta sig skäligen underligt. I Ryssland hade han så smått börjat vänslats med bolsjevismen och trodde uppenbarligen att läget i Norge var sådant, att han skulle kunna göra bolsjevikkarriär. En dag 1925 stod han uppe hos Martin Trammel på Arbeiderbladet och erbjöd sej att bilda "röde gardar" efter mönster från Ryssland. Trammel tackade nej så bestämt och klart, att det inte gärna kunde missförstås. Quisling lät då sitt anbud gå till Jakob Fries, som sedermera blev ledamot av Kominterns exekutivkomité. Samma besked. Vid ett sista försök hos redaktören för Norges Kommunistblad, Olav Scheflo, erbjöd han sig att tjänstgöra som spion i generalstaben! och skaffa kommunisterna militära upplysningar. Även her blev svaret nej. Hans försök att nästla sej inn bland arbetarna hade skändligen misslyckats.

Nå, om inte arbetarna ville ta emot hans uppslag, lyssna till hans väloljade giljotinfraser och tillvarata hans kapacitet, så var Quisling inte sämre karl än att han kunde erbjuda andra sina tjänster. Efter en kort visit i Moskva, där han bl.a. haft att tillvarataga Englands diplomatiska intressen men fått silkessnoret sedan det blivit uppenbart att han sökt tillskansa sig otillbörliga ekonomiska fördelar, återvände han som övertygad antibolsjevik och producerade fräsrika antikommunistiska artiklar i norsk press. Nu gjorde han också bönderna sin kur. Här hade han bättre tur än hos

hos arbetarna och kunde 1931 sätta titeln försvarsminister på sitt visitkort.

Hans statsrådsbana i bonderegeringen var kort men åtskillig sorgslustig. I Skien-Porsgrunn distriktet förde arbetarna en energisk kamp för förbättrade löneförhållanden. Quisling, som uppenbarligen ansåg att en sådant tragedi skulle krydda anrättningen, sände soldater och flottstridskrafter mot de strejkande arbetarna. Hämnad för att man inte ville kännas vid honom och hans "røde gardar." Och en grundmurad och evig fiendskap från arbetarhåll. Kort efteråt beskulle han i stortinget arbetarpartiet för landsförräddisk verksamhet - lägg märke till detta: Quisling beskyllde de norska arbetarna för landsförräddisk verksamhet. En komitté tillsattes för att utreda om beskyllningarna voro riktiga. De visade sig givetvis klart oriktiga. Mesan för Quisling blev inte mindre därför att det avslöjades att han hämtat sina uppgifter från ett kriminella element.

Hans position var då så ömtålig att han fann sig i behov av en martyrgloria. En morgon meddelade han Oslopressen att han på sitt arbetsrum utsatts för ett attentat. Skumma individer hade trängt sig in, kastat vitpeppar i ögonen på honom och försökt bemäktiga sig hans hemliga papper. Polisen tittade litet närmare på pepperrattentatet men lyckades inte upptäcka ett enda spår av några gärningsmän. Hela Norge skrattade åt försvarsministern som arrangerade attentat mot sig själv. Kort efteråt fick han emellertid lämna taburetten. Innan dess hade han emellertid hunnit framlägga den minsta försvarsbudgeten i Norges historia, vilket kan vara skäl att erinra sig, när herr "ministerpresidenten" nu anklagar regeringen Nygaardsvold för militära försummelser.

Quisling lämnade alltså ministären Hunsleid, gjorde några "avslojanden" och bildade en ny politisk organisation. Söderom Østersjön marscherade de bruna kolonnerna upp och Quisling vätte på fingret och fann tiden inne att begåva Norge med en fascistisk regim. Hans Nasjonal Samling lyckades emellertid aldrig att bli skuggan av en aning av nationell samlings. Han fick aldrig in en enda kandidat i stortinget och det fanns väl då han endast samlade några pro mille av örensamlade väljarstocken. Han insåg slutligen att han inte kunde ernå ett maktsvertagande utan utländsk hjälp. Den norska londonregeringen uppger sig ha i sin ägo dokument, som skulle bevisa att Quisling redan 1938 foreslog tyskarna att under det kommande stormaktskriget ockupera Norge. Hur dermed kan förhålla sig får väl framtiden utvisa. Så mycket är emellertid bekant att Quisling dagarna för den 9. april avlade ett viktigt besök i Berlin och så mycket känner man också till, att hans anhängare redan den 8. april delade ut flygblad på gatorna i Oslo, i vilka utlovades att Nasjonal Samling skulle bilda en "stark nationell regering". Och sen behöver man inte vara någon Sherlock Holmes för att dra de riktiga slutsatserna.

Sådan ser han alltså ut den man som de frammande i landet haft den goda smaken hålla under armarna och göra till - som det kontinentalt klingande termin lyder - "ministerpresident". I en bok om Quisling har propagandaminister Lunde betecknat honom som "den största norrmannen sedan Harald Hårfager". För tusen år sedan lyckades Harald Hårfager samla Norge till ett rike. Quisling har, enligt Lunde, samlat norrmannen till ett folk. Det är otvivelaktigt riktigt. Quisling har lyckats sammansvetsa norska folket - bara inte f ø r sig, utan m o t sig. För den nordiska samhörighetskänslans stärkande har han också betytt åtskilligt genom sina hätska angrepp bl.a. mot vårt land. Norden har därför inte bara haft ogagn av det tjugonde århundradets Judas Iskariot.

LEVE ET FRITT NORGE

KOPIER

SEND VIDARE